U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **V. P.**, zast. JUDr. L. P., obecným zmocněncem, proti žalovanému: **Městský úřad Černošice**, se sídlem Riegrova 1209, Černošice, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2011, č. j. 44 A 21/2010 - 41,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností se žalovaný (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým Krajský soud v Praze stěžovateli zakázal pokračovat v porušování žalobcova práva na odečet bodů podle ustanovení § 123e odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o silničním provozu) a přikázal mu, aby u žalobce v registru řidičů provedl ke dni 3. 4. 2008 záznam o odečtení 4 bodů z celkového počtu zaznamenaných bodů a aby v registru řidičů provedl ke dni 3. 4. 2009 záznam o odečtení 4 bodů z celkového počtu zaznamenaných bodů zbývajících po odečtení prvních 4 bodů, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku. Zároveň krajský soud uvedeným rozsudkem stěžovateli uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů soudního řízení.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti:

Z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky stěžovatele založené v soudním spise na č. l. 49a vyplývá, že stěžovateli byl uvedený rozsudek krajského soudu řádně doručen do jeho datové schránky dne 14. 5. 2011. Ze soudního spisu je dále zřejmé, že kasační stížnost proti napadenému rozsudku podal stěžovatel osobně u Krajského soudu v Praze dne 2. 6. 2011.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného rozsudku stěžovateli, tedy sobota 14. 5. 2011. Poslední den lhůty by tak připadl na sobotu 28. 5. 2011, ovšem vzhledem k citovanému § 40 odst. 3 s. ř. s. byl posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den, tj. pondělí 30. 5. 2011. Tímto dnem tak lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost byla podána až dne 2. 6. 2011 a je tak podána zjevně opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu